

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., ve věci

žalobce: **V. M.**
bytem C. B., K.

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství, územní odbor v Rakovníku, ze dne 11. 11. 1996, č. j. ÚO-SZ/1-96,

takto:

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1 Žalobce podal u zdejšího soudu dne 5. 1. 2018 návrh, který označil jako správní žalobu „*ve věci zrušení všech vydaných rozhodnutí, dle spis. znč. OÚ 16/96 a č. j. ÚzO -SZ 1 - 96*“. Jako žalované označil 1. Okresní národní výbor Rakovník, 2. Okresní pozemkový úřad Rakovník – nyní Státní pozemkový úřad a 3. Ministerstvo zemědělství, územní odbor Rakovník. Z návrhu dále plyne, že žalobce uplatnil podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 229/1991 Sb.“) nárok na vydání blíže nespecifikovaných nemovitostí od povinné osoby Zemědělské družstvo M. Ž. (dále jen „povinná osoba“). Rovněž učinil podání, kterým se domáhal, aby povinné osobě byla uložena povinnost složit kauci podle § 3 zákona č. 39/1993 Sb., o pokutách a kaucích za nedodržování zákonů upravujících transformaci zemědělských družstev a nápravu majetkových křivd v oblasti vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 39/1993 Sb.“). Žalobce v návrhu závěrem uvedl, že se domáhá „*vydání rozsudku určení, k zákonné nápravě, s povinností protokolárně předat nepřetržené vlastněné nemovitosti příslušející k č.p. X ve M. Ž., do rukou vlastníčího žalobce*“.

- 2 Zdejší soud usnesením ze dne 11. 1. 2018, č. j. 43 A 3/2018-3, vyzval žalobce k odstranění vad žaloby, a to tak, aby upřesnil, jaké konkrétní rozhodnutí napadá, předložil soudu jeho kopii a uvedl, kdy mu bylo doručeno, aby konkretizoval žalobní body a uvedl návrh výroku rozsudku soudu (žalobní petit). Současně soud poučil žalobce o následcích nesplnění této výzvy.
- 3 Žalobce v doplnění návrhu ze dne 20. 1. 2018 označil věc jako žalobu proti „rozhodnutí žalovaného (dle zákona č. 39/1993 Sb.)“. Dále popsal okolnosti odnětí nemovitostí v 50. letech 20. století a vývoj celé kauzy po uplatnění výzvy k vydání nemovitostí v 90. letech. Uvedl, že brojí proti celému řízení ve věci aplikace zákona č. 39/1993 Sb. a žádá soud, aby zrušil „všechna rozhodnutí, která byla nezákonně vykonstruována ve prospěch zakrytí napáchaných škod, zadlužení subjektu v postavení povinné osoby a ponecháno na rozkradení, nebo nedůvodná plnění jiným osobám, bez právního titulu.“ Závěrem ještě doplnil, že se domáhá „zrušení nezákonných postupů, rozhodnutí v uvedené věci restitučního řízení (...)“. K doplnění žaloby přiložil žalobce mj. rozhodnutí Ministerstva zemědělství, územní odbor v Rakovníku, ze dne 11. 11. 1996, č. j. ÚO-SZ/1-96, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Okresního úřadu v Rakovníku ze dne 7. 8. 1996, č. j. 18/96, kterým byl zamítnut žalobcův návrh na uplatnění sankce vůči povinné osobě podle zákona č. 39/1993 Sb.
- 4 I přes formální nedostatky a nepřesnosti je z obsahu žaloby a jejího doplnění zřejmé, že žalobce napadá rozhodnutí Ministerstva zemědělství, územní odbor v Rakovníku, ze dne 11. 11. 1996, č. j. ÚO-SZ/1-96, které k žalobě rovněž přiložil.
- 5 Soud zkoumal, zda jsou splněny všechny podmínky řízení, jejichž případný nedostatek by mohl bránit projednání žaloby. Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 27. 8. 2015, č. j. 8 As 140/2014-22, (všechna zde uvedená rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz) konstatoval, že rozhodnutí o uložení kaucí povinné osobě podle zákona č. 39/1993 Sb. spadá do pravomoci soudů rozhodujících ve správním soudnictví. NSS však zároveň zdůraznil, že je třeba zkoumat aktivní legitimaci žalobce k podání žaloby proti takovému rozhodnutí. V této souvislosti odkázal na dřívější usnesení NSS ze dne 11. 2. 2003, č. j. 5 A 146/2002-16, podle něhož se rozhodnutí o uložení či neuložení kaucí podle zákona č. 39/1993 Sb. nemůže nikterak dotknout práv a povinností osoby oprávněné z restitučních předpisů, která uložení kaucí navrhla. Tímto rozhodnutím se povinnost ukládá pouze osobě povinné ve smyslu zákona č. 39/1993 Sb., která by jako jediná byla legitimovaná k podání žaloby. Stejný závěr, který NSS vyslovil ve vztahu k rozhodnutí o kauci podle § 3 zákona č. 39/1993 Sb., pak bezpochyby platí i ve vztahu k (ne)uložení pokuty podle § 2 téhož zákona (srov. obdobně rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2007, č. j. 2 As 46/2006-100). Soud tedy shledal, že v projednávané věci byla žaloba podána osobou, která k jejímu podání zjevně není oprávněná, a proto žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
- 6 I kdyby však žaloba nebyla odmítnuta z důvodu nedostatku aktivní procesní legitimace, bylo by třeba ji odmítnout pro její opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], neboť napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno nejpozději dne 14. 11. 1996, kdy nabylo právní moci (což vyplývá z přípisu Okresního úřadu Rakovník ze dne 26. 2. 1998, č. j. 27/98, ve věci obnovy řízení). Žaloba byla tedy beze vší pochybnosti podána až po uplynutí žalobní lhůty.

- 7 Pokud jde o označení žalovaných, soud konstatuje, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není označením žalovaných v žalobě vázán, neboť pasivní procesní legitimace vyplývá přímo ze zákona. Podle § 69 s. ř. s. je žalovaným „*správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla.*“ V daném případě rozhodlo v poslední stupni Ministerstvo zemědělství jako správní orgán nadřízený Okresnímu úřad v Rakovníku. S účinností od 1. 1. 2003 však přešla působnost okresních úřadů stanovená v zákoně č. 39/1993 Sb. na obecní úřady obcí s rozšířenou působností. Současně s tím také přešla na krajské úřady působnost rozhodovat v posledním stupni o odvoláních proti prvostupňovým rozhodnutím podle tohoto zákona. Soud proto jako s žalovaným jednal s Krajským úřadem Středočeského kraje.
- 8 Nad rámec uvedeného soud dodává, že se v dané věci nemohl zabývat přezkumem jiných rozhodnutí či úkonů správních orgánů, než napadeného rozhodnutí. Žalobce sice uvedl, že se domáhá zrušení všech postupů a rozhodnutí, která byla v rámci předmětného řízení vydána. S výjimkou napadeného rozhodnutí však žádné konkrétní rozhodnutí či úkon správního orgánu výslovně neoznačil a ani z obsahu žaloby nelze dovodit, jaké jiné rozhodnutí či úkon správního orgánu by mohl napadat. Z obsahu žaloby lze toliko dovodit, že jeho cílem je dosáhnout vydání blíže nespecifikovaných nemovitostí podle zákona č. 229/1991 Sb. K tomu je třeba uvést, že o vydání majetku bylo třeba požádat povinné osoby a pozemkový úřad způsobem a ve lhůtách podle zákona č. 229/1991 Sb. Soudy rozhodující ve správním soudnictví nemají pravomoc rozhodovat o restitučních nárocích osob oprávněných podle tohoto zákona (srov. např. usnesení NSS ze dne 4. 2. 2003, č. j. 7 A 30/2001-24, ze dne 27. 2. 2003, č. j. 6 A 23/2002-47, ze dne 4. 2. 2003, č. j. 7 A 148/2001-33, usnesení zvláštního senátu podle zákona č. 131/2002 Sb. ze dne 22. 6. 2004, č. j. Konf 123/2003-7, ze dne 5. 8. 2010, č. j. Konf 64/2009 – 7).
- 9 O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. února 2017

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu